

Versos de juliol 2023

Que la pluja no sap ploure
és una realitat.
Plou ben poc i de vegades
quan ho fa, fa disbarats.
No en va ja diu la dita:
"Sempre plou sobre mullat".
Però l'endemà un nou dia
ve, i després de l'enrenou
tothom rutlla com pertoca
i curem tot el que cou.
Talment com passa amb la vida
després de les eleccions
com hem vist fa quatre dies:
ens toca entomar el *marron*.
I per postres, sant tornem-hi.
Ja heu sospesat les opcions?
Segadors, esmolem l'eina!,
que no en manquen pas raons.

"Segadors de Catalunya,
apreneu-ne de segar;
que en venen de terra llunya
i us en volen ensenyar".

Això llegeixo en un llibre
d'un autor de fa alguns anys,
el dramaturg Conrat Roure,
seguidor de l'Almirall,
que afegeix els següents versos
una mica més avall:

"Segadors, no vulgueu ara
que us vinguin a dar lliçons,
no heu d'abaixar la cara
per ardits ni braus minyons.
Tot l'any penseu amb desfici
que us arribi el mes de juny;
puix es tracta de l'ofici,
segadors, la falç al puny.
Vinga l'eina
i a la feina;
si algú cau que Déu l'ajut!
La segada
començada...
qui gemega ja ha rebut".

Tinguem doncs la lliçó apresada
i no fem un pas en fals.
Mostrem amb la papereta
quin és el nostre ideal,
per més que a cada bugada
arrisquem perdre un llençol.
Posem a ratlla els franquistes,
els hereus del Cara al sol,
i aquells que criminalitzen
el nostre alliberament
nacional i democràtic,
pacifista cent per cent.
Ben segur que tard o d'hora
ens en sortirem. Amén.